

Buletin legislativ de drept comunitar

Mai 2008

Jurisprudență comunitară	1
Opinii ale Avocatului General	2
Legislație comunitară	3

Mai 2008

Buletin legislativ de drept comunitar

Drept comunitar

Jurisprudență comunitară

Pe data de 15 mai 2008 Curtea Europeană de Justiție a soluționat Cauza C-267/07. Dosarul privește situația unui cetățean belgian, domna Delay, care a lucrat mai mulți ani în Italia, la Universitatea din Florența, mai întâi pe postul de lector de schimb cu contract pe durata determinată, apoi cu contract pe durată nedeterminată pe postul de colaborator lingvistic. Problema adusă de instanța națională în fața Curții a fost generată de faptul că la momentul încheierii contractului pe durată nedeterminată, doamnei Delay nu i-au fost luate în considerare vechimea în muncă, salariul avut anterior și cotizațiile deja plătite la asigurările sociale. Din acest motiv, ea s-a adresat justiției italiene cerând recunoașterea contractului său de muncă drept încheiat de la început pe durată nedeterminată.

În analiza situației de fapt, Curtea Europeană de Justiție amintește de soluția din cazul Comisia vs. Italia, din 21 iunie 2001, în care a adresat problema reconstituirii carierei cu perioadele lucrate sub regimul contractelor de muncă pe durată determinată. Astfel, chiar dacă situația de față este puțin diferită, întrucât între 31 octombrie și 31 decembrie 1994 doamna Delay nu a avut nicio relație contractuală cu instituția la care lucrase iar legea națională condiționa reconstituirea carierei de continuitatea relațiilor de muncă, Curtea a interpretat situația tot prin prisma deciziei din 2001, concluzionând că relevantă este nu atât forma raportului juridic dintre angajat și angajator, cât existența aceluiasi conținut funcțional în cele două contracte de muncă și faptul că ambele funcții corespund aceleiași nevoi a angajatorului.

Prin urmare, Curtea a concluzionat că articolul 39 § 2 din Tratatul instituind Comunitatea Economică Europeană se opune ca, în cazul înlocuirii unui contract pe durată determinată de lector de schimb printr-un contract pe durată nedeterminată de colaborator lingvistic, unei persoane să îi fie refuzată recunoașterea drepturilor dobândite de la data primei sale angajări, dacă un național plasat într-o situație comparabilă ar fi beneficiat de o asemenea recunoaștere.

Alte hotărâri interesante ale Curții Europene pronunțate în decursul lunii mai 2008 includ:

- Hotărârea din 6 mai 2008 în cauza C-133/06, prin care Curtea a anulat două articole din Directiva 2005/85/CE, pentru principalul motiv că prin articolele respective Consiliul Uniunii Europene își rezerva o competență legislativă care excedea tratatului de instituire a Comunității Europene;
- Hotărârea din 22 mai 2008 în Cauza C-499/06, prin care Curtea a concluzionat că plata unei pensii de invaliditate acordate de un stat membru victimelor civile de război sau victimelor represiunii nu trebuie refuzată pentru simplul motiv că persoana îndreptățită locuiește într-un alt stat membru.

Opinii ale Avocatului General

În data de 22 mai 2008 Avocatul General Poiares Maduro și-a prezentat concluziile în cauza C 210/06 (Cartesio). Chiar dacă nu reprezintă un act cu putere normativă și nu sunt obligatorii pentru Curtea Europeană, concluziile Avocatului General merită menționate datorită poziției adoptate de acesta într-o problemă mai veche și foarte importantă: posibilitatea unei societăți comerciale înmatriculate într-un stat membru de a-și schimba sediul social în alt stat membru.

În cauza dedusă judecății este vorba de Cartesio, o societate în comandită simplă înmatriculată în Ungaria, care a solicitat în 2005 înregistrarea schimbării sediului său în Italia. Cu alte cuvinte, societatea înțelegea să rămână înregistrată la registrul comerțului din Ungaria, dar cu sediul în Italia. Cererea a fost respinsă, pe motivul că legea națională nu permite transferul sediului în altă țară, astfel încât schimbarea dorită nu se poate îndeplini decât prin dizolvarea societății din Ungaria și înmatricularea ei în Italia.

Avocatul General a susținut opinia că prevederile legii maghiare care interzic în totalitate transferul sediului în alt stat membru nu sunt compatibile cu principiul libertății de stabilire. El subliniază faptul că un astfel de transfer ar putea fi interzis din motive de ordine publică, cum ar fi interesele creditorilor, ale acționarilor minoritari, ale angajaților sau ale autorităților fiscale, însă o interdicție totală și nejustificată precum cea din legea maghiară nu este admisibilă.

DI. Maduro menționează că acest tip de transfer al sediului social poate constitui o modalitate simplă de a începe o nouă activitate în alt stat membru, evitând în același timp costurile legate de înmatricularea în al doilea stat. În plus, în acest mod ar fi evitat și timpul necesar înmatriculării, timp în care societatea nu poate avea activitate. Din aceste considerente avocatul general susține că interdicția transferului sediului social

Legislație comunitară

echivalează cu o restrângere a dreptului de stabilire.

Directiva 2008/52/EC privind anumite aspecte ale medierii în materie civilă și comercială ("**Directiva 2008/52/EC**") a fost publicată în Jurnalul Oficial nr. 136 /24.05.2008. Scopul Directivei este de a încuraja și facilita medierea ca formă alternativă de soluționare a litigiilor internaționale în interiorul Uniunii, cu excepția Danemarcei. Directiva pleacă de la premisa că „medierea poate asigura o soluționare extrajudiciară eficientă din perspectiva costurilor și rapidă a litigiilor în materie civilă și comercială prin intermediul unor proceduri adaptate nevoilor părților” și că „este mai probabil ca acordurile rezultate din mediere să fie respectate voluntar și să mențină o relație amiabilă și durabilă între părți.”

Directiva 2008/52/EC se aplică numai în materie civilă și comercială, atunci când una din părțile litigiului are domiciliul/sediul în alt stat membru decât cealaltă parte și când:

- părțile decid să recurgă la mediere;
- medierea este impusă de instanță;
- există o obligație de a recurge la mediere care reiese din dreptul național; sau
- instanța sesizată cu soluționarea diferendului invită părțile să recurgă la mediere.

Directiva impune statelor să permită părților solicitarea ca acordul scris rezultat în urma medierii să fie executoriu, exceptând cazurile când ar contraveni ordinii publice a statului în care este făcută solicitarea sau când legea statului respectiv nu prevede executarea acordului de mediere. În plus, conținutul acordului poate dobândi caracter executoriu printr-o hotărâre, decizie sau act autentic emise de o instanță sau de o altă autoritate competentă în conformitate cu dreptul statului membru în care a fost făcută solicitarea.

Directiva 2008/52/EC prevede că recurgerea la mediere va suspenda termenele de prescripție și decădere cu privire la procedurile judiciare sau arbitrale disponibile conform dreptului național.

Termenul de transpunere a Directivei 2008/52/EC este 21 mai 2011.

Autor

andreea.lisievi@tuca.ro

Detalii contact:

Piața Victoriei
Șoseaua Nicolae Titulescu nr. 4-8
America House, aripa de vest, et. 8
Sector 1
București 011141
România

 (40-21) 204 88 90

 (40-21) 204 88 99

 office@tuca.ro

 www.tuca.ro

Disclaimer

Acest material informativ are numai un caracter orientativ. Scopul său nu este de a oferi consultanță juridică cu caracter definitiv, care se va solicita conform fiecărei probleme legale în parte.

Pentru detalii și clarificări privind oricare dintre subiectele tratate în Buletinul Legislativ, persoanele de contact sunt:

Florentin Țuca, Avocat asociat coordonator (florentin.tuca@tuca.ro)

Cornel Popa, Avocat asociat (cornel.popa@tuca.ro)

Cristian Radu, Avocat colaborator senior (cristian.radu@tuca.ro)